

**Velevážené étericky spanilé upíroložky, Velectění dobrodružně zarputilí
upírologové, Velemilá zvědavě roztomilá upíroložata,**

**Pokud Vám tato oslovení jaksi nesedí , překontrolujte si , zda se omylem
nenacházíte na úplně jiné Universitě.**

**Dnešní přednáška je věnována MODERNÍ HISTORII
VAMPIRISMU.**

Obsahuje 4 části :

- 1. Úvod do moderní historie vampirismu. / 2. Pokus o vyvrácení mylných tvrzení
či potvrzení tvrzení pravdivých, vampírů se týkajících. / 3. Upír a Bible. /**
- 4. Příběh jednoho konkrétního , poněkud popleteného , upíra , vztahující se
přímo k tomuto místu:**

ČÁST 1. : ÚVOD DO MODERNÍ HISTORIE VAMPIRISMU :

Samotný vznik a původ upírů jakožto druhu se ještě nikomu nepodařilo
uspokojivě doložit , což je trochu škoda , neboť upír je jeden z mála nemrtvých
bytostí a tudíž se mezi upírstvem může až do dnešních časů docela dobře
nacházet i ne jeden upír , který by si to všechno mohl pamatovat. Bohužel-tito
nejstarší jedinci zažili s lidmi jistě tolik nepříjemných zážitků , že je jen velmi
nepravděpodobné , že by některý z pamětníků byl ochoten účastnit se přednášek
pro nás smrtelníky. A tak se nám upíři tak nějak vynořují z mlh historie.

To , co se můžeme pokusit zkoumat , jsou spíše jednotlivé stopy upírů
v dějinách , než-li zmapovaná cesta. U většiny těchto stop se navíc nedá říct , zda
jsou to stopy opravdových upírů anebo pouze domněnky jejich horlivých stopařů.
Je pochopitelné , že se upíři snažili stopy dokonale zametat a na vymyšlení metod
zametání měli přece jenom několik tisíc let času. S dovolením pomínu stopy
osamělých krvesáčů a budu se zabývat přímo upířími spolky.

Osobně upíry podezřívám z toho , že schválně změnili legendu pocházející
z Británie starých časů. Že to bylo ve skutečnosti společenství vampírů , které si
říkalo Upíři kulatého stolu. Že by na tom mohlo být něco pravdy naznačuje to , že
členové tohoto společenství vyvinuli veškeré úsilí pouze k tomu , aby našli pohár
známý hlavně tím , že byl kdysi plný krve.

Tato , velice nezřetelná , stopa se ovšem vynořuje také v Českém království
století 15.-tého! Podívejme se na husitský prapor : Tma. A uprostřed kalich plný
krve. Zdá se , že upíři dávných časů věřili , že svatý grál je nádoba z níž krve
nikdy neubývá. (Odtud snad i dnešní značně zkomolená pohádka „Hrnečku
vař!“). Netvrdím , že všichni husité byli upíři , ale tvrdím , že dlouhé období
válečných konfliktů znamená o mnoho více příležitostí dopřát si čerstvé lidské
krve , než doba míru. Je sporné , zda byl upírem přímo Jan Žižka z Trocnova ,
nicméně jisté je , že se nikdy nikomu nepodařilo najít jeho tělo.

O pozdějším protestantském hnutí v Čechách a na Moravě se zmíním později.
Proto bych se přenesl o několik století dále a o několik set kilometrů směrem na
západ.

Po třicetileté válce nastal pozvolný úpadek Evropského upírstva. Jedno
z posledních vzepjetí upířského společenství v nemoderní historii spadá na
přelom 18. a 19. století. Zdá se , že Francouzská revoluce nebyla projektem lidí a
mým osobním názorem je , že gilotinu ve skutečnosti vymyslel upír. Zbytek akce

pak spočíval pouze v umění , kterak používat lidi , kterýžto předmět studovali upíři po několik tisícovek let. A tak zatímco si revolucionáři mysleli , že dělají revoluci , upíři vesele chlemtali krev. Bohužel , nebylo to poprvé a ani naposled.

V době Napoleonských válek se upírské osvícené společenstvo rozptýlilo po Evropě , neboť Francie dogilotinovala , což zařídila ta část revolucionářů , která nepochopila o co ve skutečnosti vlastně šlo. Je pravděpodobné , že nám po upírech zbyl jakožto dědictví právě těchto dob i jeden stavební styl. Jen si to zkuste poslechnout : upír , vampír , empír...

Svět vampírů se v těch časech změnil. Osvícenství , v případě , že ho vymysleli také upíři , se jim vrátilo jako bumerang. Lidé na upíry věřili stále méně a méně a tak se stalo , že leckterí psychicky slabší jednotlivci - a nebylo jich málo - pomalu přestávali věřit sami v sebe. Často se takoví upíři chtěli přesvědčit o své existenci tím , že se podívali do zrcadla a v emotivním zmatku zjistili ... že se tam nevidí...

Byl to čas upířích depresí. Někteří se snažili ze své trudnomyslnosti vypsát. Tak vznikla některá velice hodnotná literární díla období romantismu , která se vyznačují zejména tím , že jsou afektovaná , temná a krvavá...

Moderní historii upírů – takzvané znovuzrození nemrtvých – odstartovala shodou okolností také kniha. Kupodivu ji ovšem nenapsal upír , ale - člověk.

Kniha Brama Stokera vyšla roku 1897 a jmenovala se Dracula. Mezi upíry se velice rychle rozšířila a jedním nejmenovaným upírem byla příhodně označena jako „Nejlepší humoristický román doby železné !“ Tím jak se Dracula mezi upíry šířil , mnoho jich zjistilo , že se o ně lidé stále zajímají. To jim upevnilo sebevědomí. A díky složité síti knihdodavatelských posílek se dozvěděli o dalších upírech z jiných částí světa , což rozpoutalo vlny zběsilých korespondencí.

Vyvrcholilo to 31. října roku 1901 započetím I. Všeupírského sjezdu , který se konal na hradě Castelul Corvinilor nedaleko Hunedoary. Samozřejmě , že se tam nesjeli všichni upíři celého světa , ale účastnilo se jich okolo 70-ti a z dopisů se o tom dozvěděla drtivá většina upírů ostatních. Možná vás napadlo : Jak je možné , že se o této události nedozvěděli lidé? Vždyť na tomto nijak zvlášť odlehlém místě se přece muselo vyskytnout nejméně několik očitých svědků !? A vzápětí si můžete sami odpovědět : Pravděpodobně se o tom několik lidí dozvědělo , ale zkuste přežít alespoň několik vteřin mezi několika desítkami upírů ! ...A já musím konstatovat , že jste se v této odpovědi poněkud mýlili : Ti svědkové nejsou mrtví. Naopak! Jsou nemrtví... V zápise z onoho sjezdu se lze dočíst, že : Cituji : „Dne 31. října přijelo 69 upírů...“. Když se o několik dní později loučili , zápis s potěšením oznamoval, že : Cituji : „Všech 347 delegátů bylo s výsledkem Sjezdu velice spokojeno.“

Oním hlavním výsledkem byla dohoda na Upírském universálním jazyce , za nějž byla přijata jednoznačně rumunština a to hlavně z toho důvodu , že se podobá latině , kterou všichni vampíři už nejméně dva tisíce let hravě ovládají. Možná vás napadne : Proč se tedy upíři nedorozumívají raději latinsky? Odpověď je velice jednoduchá: Jedna věc je tomuto jazyku plynne rozumět a druhá věc je , že je velice obtížné přimět nemrtvého , aby začal mluvit mrtvým jazykem.

Zajímavým rysem o něco pozdějších dob byla fascinace upírů hraným filmem - konkrétně tedy těmi filmy , ve kterých mohli na vlastní oči vidět , co si o nich ti naivní lidé myslí. Někteří vampíři zašli tak daleko , že se nechali zaměstnávat jako herci - ovšem v těch co možná nejvíce vedlejších rolích. Přišlo jim to velice zábavné. A taky měli pocit zadostiučinění z toho , že na rozdíl od vlkodlaků – nedělá upírům žádné potíže vyskytovat se na stříbrném plátně...

Než se dostaneme ke druhé části této přednášky , ještě bych se rád zmínil o jednom konkrétním případě , který se odehrál na našem území a to právě na úsvitu Znovuzrození nemrtvých : Jedná se o vraždu , která se stala před 116 lety a - vzdušnou čarou - o necelých 50 kilometrech odtud. Nedaleko obce Polná byla nalezena brutálně zavražděná Anežka Hružová. Obviněn byl židovský mladík Leopold Hilsner... Já se ovšem domnívám , že skutečným vrahem byl upír! A domnívám se také , že se jednalo o další důkaz upírského humoru , který je - z hlediska nás lidí - opravdu velice svérázný : V tomto případě se jednalo o krvavou vraždu osoby , která se příjmením jmenuje Hružová , což je , dle názoru většiny upírů , velice vtipné. Když jsem došel k tomuto názoru , nedalo mi a varoval jsem v tomto smyslu jednu naši známou sportovkyni proto , aby se podobný případ už nemusel znovu opakovat. S potěšením musím konstatovat , že si mé varování vzala k srdci a už roku 2013 se provdala. Takže od té doby už se Šárka nejmenuje Záhrobská , ale Strachová. Ale abych se vrátil z Olympiády opět k Hilsneriádě : Jedním z mála lidí , kteří nevinného Leopolda obhajovali byl jistý T. G. Masaryk. Chtěl bych podotknout , že podobnost tohoto jména se jménem prvního československého presidenta není čistě náhodná ani náhodou. A tak není vyloučeno , že kdyby onen strašlivý upír nezavraždil onu ubohou dívku , žili bychom možná stále ještě v Monarchii.

V tomto případě by se tedy mohlo jednat o tzv. Upírský paradox : Upíři , kteří si tak zakládají na svém aristokratickém stylu , svým úsilím , hnaným touhou po krvi , rozbili rozpoutáním krvavých revolucí o mnoho více Monarchií , než si jimi manipulovaní lidští revolucionáři , pocházející vesměs z měšťanských vrstev , byť jen na okamžik , dokázali připustit. Lze se domnívat , že upíři se v těch dobách činili i v Rusku a v Turecku...

Jaký byl upíří podíl na dvou největších válkách 20.-tého století - nevíme. Nebylo by spravedlivé vinit je ze všeho špatného. Neboť - ač se to zdá k neuvěření - existuje ještě krvelačnější bytost než-li upír - a tou je samozřejmě - člověk.

Víme pouze to , že války rozptýlily vampíry takřka po celém světě. Vzájemný kontakt ovšem neztratili – pouze - během směšně krátkého času - přesedlali z telegrafu na internet.

Co se týká vampírů pozůstalých v naší části světa - po válce hladověli , což se ovšem poněkud zlepšilo s rozvojem automobilismu. Naši upíři si u nás zvykli a plynule se začlenili do společnosti. Dá se říct , že nepůsobí nijak velké potíže , což dokazuje také to , že si většina lidí myslí , že nikdy žádného upíra nepotkali.

Až na pár solitérů , kterým se též hanlivě říká „podpostelníci“ , si drtivá většina upírů našla práci , která je baví. Jaká práce to je , vás patrně napadne , když zde zmíním dvě téměř nejoblíbenější slova našich současných upírů : „Transylvánie a transfuze“. Ano - to první slovo používají ve vtipch

inspirovaných kultovní humoristickou knihou Brama Stokera , a to druhé ve svém povolání , které ovšem vykonávají se vši vážností. Jako dobrovolníci se angažují také ve všech významných kampaních týkajících se dárčovství krve. Hodně upírů se také nechá zaměstnávat jako zdravotní sestry na operačním sále. Když se takového upíra zeptáte,co dělal v práci , často se zasní a s blaženým úsměvem vám poví :

„Ach ano , sál , sál...“ Jestli si říkáte,že je to nesmysl , ptám se - víte snad , co přesně se s vámi děje na operačním sále , když pan doktor řekne :

„Sestro , odsávat!“ Nevíte. Protože jste pod narkózou. A protože jste pod narkózou , neslyšíte ani onu , poněkud znervózňující větu , pana doktora...

ČÁST 2. : POKUS O VYVRÁCENÍ MYLNÝCH TVRZENÍ ČI POTVRZENÍ TVRZENÍ PRAVDIVÝCH , VAMPÍRŮ SE TÝKAJÍCÍCH :

V této části vždy zmíním nějaké tvrzení a dle mých současných poznatků se ho pokusím potvrdit , upřesnit nebo vyvrátit :

A : Člověk,kterého kousne upír se stává upírem : Je to pravda , ale velice zjednodušená. Musíme si uvědomit , že upír , kterého nepostihla nějaká opravdu velká smůla , nikdy neumírá! Kdyby se skutečně každý kousnutý člověk stal upírem , bylo by v současné době na světě o mnoho více upírů než lidí. A byli by to upíři velmi , ale velice velmi hladoví. Proto každý upír musí z oběti , kterou chce proměnit na upíra , odsát jisté přesné množství krve. Jedná se odhadem asi tak o dva až tři litry krve , ale toto množství je u každého jednotlivého člověka jiné a přesně ho vycítí každý upír , jelikož ti jsou k tomuto účelu vybaveni vlastním smyslem. Upije-li upír z člověka krve méně , než-li je toto množství , napadený člověk nadále zůstává člověkem , který ovšem čas od času propadne nepochopitelné touze vypít co nejvíce červeného vína. Vysaje-li upír z člověka všechnu jeho krev , nezmění se oběť v dalšího nemrtvého , nýbrž v naprosto mrtvou mumii.

B : Upíři se s oblibou proměňují v netopýry : Další nepřesné tvrzení. Upír se samozřejmě proměnit v netopýra může a na počátku jejich Moderní historie to byla proměna velice populární ,inspirována tehdejší lidskou literaturou. Jinými slovy – bylo to velice legrační a tím pádem stylové. Ovšem tato podoba má taky své nevýhody - Jen si to zkuste - pověsit se při odpočinku za nohy a cítit , jak vám teče krev ze žaludku do hlavy!

Pravdou je , že upír se může proměnit prakticky v cokoli. Proč by si k vám dnes - v době plastových oken - snažil upír prokletit cestu v podobě netopýra , když k vám může nenápadně vlétnout větracím otvorem v podobě komára , nebo se nechat přinést z vycházky - přímo vámi - ve formě klíštěte. Druhá věc je , že proměna v něco , co je byť o trochu menší , než-li upír sám , je velice tísnivá a nepohodlná a tak se upíři uchylují do svých metamorfóz pouze na dobu nezbytně nutnou.

Je zajímavé , že oblíbenou skrýší upírů ve své vlastní podobě , je prostor pod postelí. Přišli totiž na zajímavý paradox : Docela hodně lidí si myslí , že kdyby náhodou na nás číhalo nějaké strašidlo , tak se určitě schová pod naši postel. A proto se tam pro jistotu nikdy nepodívají...

Asi vás zajímá v co se upír proměňuje nejčastěji. Ne není to komár ani klíště o velikosti upíra. Toho se opravdu bát nemusíte. Naopak : je to prostě člověk. Mimochodem – jste si jisti , že není upírem vás soused nebo vaše manželka?

C : Upíři se musí žít pouze lidskou krví : I toto není tak úplně pravda. Pít můžou i krev zvířecí. Abych to ovšem trochu upřesnil : Představte si to nejúžasnější jídlo na světě.... A teď si představte to nejnechutnější jídlo , které jste kdy v životě pozřeli... A proto dávají upíři lidské krvi absolutní přednost.

D : Upíři spí pouze a zásadně v rakvích : Opět je to pouze otázka stylu. Ovšem už nejméně padesát let si tak praktické osobnosti ,j akými upíři beze sporu jsou , berou na cesty raději spacák. Neboť co je vlastně spací pytel , ne-li jen v podstatě teplejší , měkčí a bezesporu pohodlnější rakev?

E : Denní světlo upíra dozajista zahubí : Toto je jeden z největších lidských omylů. Upírovi je naprosto jedno , zda je den nebo noc. Při spaní má nejraději tmu , ta jde ovšem vyrobit jak víkem rakve tak také například šňůrkami spacáku. Spí či bdí vždy kdy se mu chce , bez ohledu na to , jestli je noc či den. Pověra o denním světle pochází ještě z dob , kdy byla lidská povědomost o upírech daleko větší než-li dnes. Tehdy byli lidé tak podezřívaví , že považovali za upíry , vlkodlaky či čarodějnice i ostatní lidi. V těch dobách bylo tudíž pro upíry výhodnější plížit se a lovit po nocích , aby nebyli ve dne - kdy lidé vidí daleko lépe , náhodou zajati a buďto upáleni , což je i pro upíra velice nepříjemné anebo dokonce úplně zlikvidováni - neboť i člověk je tvor zvědavý a některé jeho pokusy s likvidací upírů opravdu začali fungovat... Zdá se , že fámu o upíři světloplachosti přizívají sami upíři , protože lidé jsou pak za denního světla daleko méně ostražití. Mimochodem : ve dne i v noci vidí upír úplně stejně. Jeho spektrum vidění zahrnuje celkem tři barvy : černou (včetně odstínů) , bílou a - - krvavou.

F : Upír se neodráží v zrcadle : Toto je z velké části pravda. Ovšem více než polovina zrcadel vyrobených za posledních 150 let upíra naopak věrně zobrazuje. Tenhle fenomén bohužel ještě nebyl nikým prozkoumán ani vysvětlen.

G : Upíra lze zahnat či zabít stříbrem : To je nesmysl , který uvedli do oběhu nedoukové , kteří si běžně pletou upíry a vlkodlaky. Je dochováno svědectví o tom , kterak jeden polský upír v 15.-tém století pozval na návštěvu vlkodlaka a pak ho neustále provokoval tím , že usrkával krev z čajové stříbrné lžičky. To je , mimochodem , další z příkladů toho , jak chápe upír slovo humor.

H : Upíra lze zahnat česnekem : Další - pro mnoho lidí dodnes osudový - omyl. Je to patrně jediná z pověr , kterou nejen rozšířili , ale přímo vymysleli , samotní upíři. Jak známo - česnek ředí krev a zředěná krev se o mnoho lépe srsá.

I : Upír nemá rád vodu : Tento jev bohužel není dosud uspokojivě prozkoumán. Existují jisté náznaky , že je to pravda. Tvzení , že upír nedokáže přejít přes tekoucí vodu si možná budeme moci sami ověřit , jelikož zítra budeme putovat po celý den podél vodního toku. Co se týká cest přes moře , vypadá to , že z nich upíři nebývají nijak nadšeni , ovšem se zatnutými zuby to zvládnou...

J : Upíři nemají rádi vlkodlaky : Ne , že by upír vlkodlaka přímo nenáviděl , ... ale vůbec vůbec vůbec ho nemá rád !!!

K : Upíra lze zabít kulem vraženým do srdce : Zdá se , že toto je jeden z mála plodů z košatého stromu studia nesčetných lidských generací. Nutno podotknout ,

že pro upíra je to plod značně trpký a kyselý. Zdá se , že se ovšem musí jednat o kůl tisový , osikový nebo dubový. V současné době vše ukazuje na to , že takovým kůlem upíra zničit opravdu lze. Musím ovšem podotknout , že tímto způsobem bylo zabito o mnoho více upírů domnělých , než-li těch skutečných. Je také zaznamenán jeden zajímavý případ ze 13. století : V jedné vesnici na území dnešního Turecka si lidé stěžovali na to , že jim velice škodí upír. Několik vesničanů se rozhodlo vzít situaci do svých rukou. Skutečně objevili ve staré hrobce , z dob Alexandra Velikého , spícího upíra. Vzali dubový kůl a vrazili ho upírovi do hrudníku. Bohužel jejich anatomické znalosti velice pokulhávali za jejich odhodláním a srdce se jim trefit nepovedlo. Od příštího dne si tamní vesničané stěžovali na to , že jim velice škodí nejméně sedm upírů...

L : Zaručenou obranou proti upírovi jsou jakékoli křesťanské symboly :
Ano,křesťané si to opravdu myslí. Ve skutečnosti je to o mnoho složitější : Byli doby , kdy to často docela dobře fungovalo a je dokonce možné , že se to opravdu může někomu podařit i dnes. Ve skutečnosti úspěch nezávisí na tom , jestli máte v ruce kříž či hostii , ba ani na tom , jestli vampíra zběsile kropíte svčnou vodou. Záleží na tom , jak hluboce věříte , že to opravdu funguje. Musím upozornit na to , že upíři mají velice silnou vůli a tudíž vám můžou naopak vsugerovat , že kříž , hostie nebo posvěcená voda vám slouží vlastně k tomu , abyste prostě přestali blbnout a konečně nastavili krční tepnu.

ČÁST 3. : UPÍR A BIBLE :

Bibli začali upíři studovat nejpozději v dobách husitských válek. Nejenže se zdá , že upíři tyto války přímo inspirovali , ale zdá se , že opravdu měli zájem nejméně na jednom požadavku tehdejších husitů , což nebylo nic jiného , než Příjímání pod obojí. Věřící upíři to viděli asi takhle : „K čemu je přijímání těla bez krve!?“ Mimochodem : zajímá-li vás jak probíhaly mše křesťanských upírů , tak vlastně stejně jako mše křesťanů lidských , až na to , že se při nich prostě pilo něco jiného.

Je pravděpodobné , že právě upíři prosadili za symbol husitství Svatý grál. Zároveň je možné , že vymysleli hanlivou přezdívku jejich úhlavnímu nepříteli Zikmundu Lucemburskému : Liška ryšavá , což v jejich řeči symbolů v podstatě znamenalo , že je Zikmund cosi jako vlkodlak.

Po husitských válkách se upíři angažovali v různých sektách a patrně vás nepřekvapí , že většina z nich se hlásila k protestantské víře. Zdá se ovšem , že do kruhů , které připravovaly Bibli Kralickou se jim proniknout nepodařilo... Dodnes není zcela jisté , zda byl upírem Jan Amos Komenský. Důkazy o tom žádné neexistují , ovšem některé indicie naznačují : Nemálo lidí z jeho okruhu v době jeho působení prokazatelně zemřelo. Jeho mírumilovnou činnost horlivě podporoval zbrojař de Geer. Komenský též podporoval nápad přeložit Bibli do jazyka muslimů a rozdávat ji Turkům , kteří by pak samozřejmě sami a dobrovolně přestupovali na křesťanskou víru . A to by mohlo dopadnout velice krvavě. A cestou lodí do Anglie mu bylo velice špatně. A ostatky , které se našly v Naardenu s velkou pravděpodobností nejsou jeho. (Naopak můžeme zcela jistě vyloučit , že byl upírem Jan Křtitel , jehož vlastních lebek se zachovalo v Evropě dokonce několik). V tomto světle se musíme ptát : Nebyl požár Komenského

knihovny pouze součástí zametání stop? Ve světle těchto náznaků by jistě jinak vyzněl výrok , který dosud neupadl do propasti zapomnění.

Cituji : „Jan Amos Komenský...skákal z okna na ženský.“ Kdyby se toto všechno zakládalo na pravdě , jednalo by se patrně o jedinou dochovanou zmínku o tom , že si někteří upíři při pití vybírali krev pouze jednoho pohlaví!

Abyste rozuměli - Já vás nechci strašit tím , že byl Komenský upír.

Já nevím , jestli byl či nebyl. Já vás chci pouze uklidnit , že se vám někdy o půlnoci nemusí zpod postele vysoukat , proto aby vás zardousil , upír v podobě zachmuřeného rabijáta Jana Žižky s palcátem , ale že za vámi , třeba ze skříně , může přistoupit přátelsky usměvavý Učitel národů s knihou Škola hrou v podpaždí...

Působení upírů v různých náboženských organizacích trvalo několik staletí. Ovšem své ovoce přineslo až ve století 20-tém. A není náhodou , že ekumenický překlad iniciovali právě protestantští upíři. Ano : konečně se dostal upír i do Knihy knih a to dokonce na dvou místech. Celosvětové vampírstvo to slavilo jako satisfakci. A stejné nadšení projevovali také pravoslavní i katoličtí upíři. Nadšení bylo o to větší , že například vlkodlak se tam nenachází ani jedinkrát.

Jedna zmínka se nachází v Knize Přísloví : cituji : „Upír má dvě dcery: „Dej!“ „Dej!“- Tyto tři věci se nenasytí a čtyři řeknou : „Dost!““

Na tomto textu bych demonstroval rozdíl mezi lidským a upířským uvažováním. Většina lidí by se zamyslela a řekla : Co toto přísloví vlastně znamená?

Zatímco většina upírů se ani nemusí zamýšlet a rovnou se ptají : A proč je na tomto místě Bible Kralické místo upíra vytištěna pijavice?

Druhé místo v Bibli se nachází v části , která patří proroku Izajášovi. No –j en si to srovnejte : Zatímco v ekumenickém vydání je psáno , že si , cituji : „bude hověť upír“ , v Bibli , která byla tajně tištěna v 16.-tém století v nedalekých Kralicích stojí , že se tam usadí , cituji : „toliko noční přeluda“. Nedivte se , že to upíra zamrzí o to víc , že je v textu před touto pasáží tolik osvěžujících zmínek o krvi. Nedivte se proto , že mají upíři averzi právě k tomuto vydání Bible. A právě k té podruhé zmíněné části textu. Neboť pijavice může být ještě upířovou metamorfózou , ovšem přeluda , to už vypadá , jako by překladatel úmyslně upíral upírům právo na prostou existenci. Proto , přečtete-li upířovi zrovna tento text , fyzicky mu nijak neublížíte , ale když ho vyslechne , dostane takový vztek , že ho z něj může přepadnout i nechutenství. Zapamatujte si to. Možná vám to může zachránit život...

ČÁST 4. : PŘÍBĚH JEDNOHO KONKRÉTNÍHO , PONĚKUD POPLETENÉHO , UPÍRA , VZTAHUJÍCÍ SE PŘÍMO K TOMUTO MÍSTU :

Svět internetu je bezbřehý. Když jsem rozposílával zvadla na Chilcoot , netušil jsem , ke komu všemu se může vlastně dostat. A stalo se , že ho četl i skutečný vampír ! A hned jak začal číst tu textovou část zvadla , postihla ho taková chuť na krev , že zvadlo četl velice nepozorně a tak se dopustil třech mylných domněnek o této akci. Dovoláním vám je vyjmenuji :

A : Sousedství „Oslava upírů“ v něm vyvolalo pocit nevázané sešlosti alespoň dvaceti upířích brachů , kteří budou slavit a pít krve , co hrdlo ráčí. Tento pocit

v něm ještě utvrdilo to , že někde slyšel o tom , že na těchto místy , kam už se tak těší , proudí přímo Divoká Oslava – s velkým „Dé“ a velkým „O“.

B : Protože znal mnoho Rumunských měst , jako například Bukurešti , Onești , Pitești či Ploiești , potěšilo ho , že sraz bude v Rumunsku - konkrétně tedy v Náměšti.

C : Z jiných zdrojů se dozvěděl , že se tady někde má nacházet také Kakost krvavý. Což v něm vyvolalo velice příjemné asociace zahrnující lidské kosti a velké spousty krve.

A tak se stalo , že opravdu přijel. A zjistil na čem skutečně je. Nejen ,že se nachází na Moravě , ale to , co tady teče korytem není krev , ale ta nepříjemná tekutina , které se říká voda. A jediná dobrá krev , která se tady , je obsažena v chodících obalech , kteří si říkají lidé. A k tomu všemu zjistil , že ten slibně znějící Kakost krvavý je kytička! ... která ještě k tomu kvete jen od května do července...

Nicméně , jak se říká – problémy , které se dají řešit , nejsou problémy a z lidí si schopný upír upíry dokáže hravě sám vyrobit , při kteréžto činnosti se vyřeší i ten otravný a neodbytný pocit hladu. A k tomu přece žádnou pitomou kytičku nepotřebuje.

Ten poněkud nervózní upír se nachází mezi námi. Je to jeden z nás. Přeji vám dobrou noc a krásné sny☺...